

A NAGY H

Az Informatikai Kar épülete Debrecenben

ÚJABB ÁLLOMÁSÁHOZ ÉRKEZETT A DEBRECENI EGYETEM LÉTESÍTMÉNYFEJLESZTÉSI PROGRAMJA.

ÉLEK, SZÖGEK, FÉNYEK AZ INFORMATIKAI KAR ÚJ ÉPÜLETÉN.

Szöveg:

Torma Tamás

Építész:

**Kovács Péter
DLA, Lengyel
István**

Fotó:

**Bujnovszky
Tamás**

Átláthatóság, bemetszések, kihúzott doboz a dobozban – az épület még irigylésre méltóan körüljárható, és egyedül áll az új campus üresebbik, város felé eső részén

Az egyetem Kassai úti campusa a belvárost övező külső gyűrűbe esik, csak éppen itt nincsenek már/még fák, mint a Nagyerdőben. Az új Debrecen épül ezen a tengelyen: erre kellett parkolnia annak, aki valaha járt a Tankcsapda valamelyik legendás évbúcsútató koncertjén a Főnix Csarnokban, és itt épült meg az új versenyszuda is, ahol most májusban az aktuális, olimpia előtti Európa-bajnokságot rendezték.

Valamivel beljebb működött az az eredetileg császári és királyi huszárlaktanya, aminek területén ma az egyetem új tömbjei állnak. Egykor felvonulási terek, istállók és kaszárnyák váltották itt egymást, aztán amikor 1945-től a szovjet hadsereg használatába

Az itteni oszlopsor a főbejáratot hangsúlyozza, egyben árnyékoló is, és egészen más a plasztikája

került, a területet garázsok, ilyen-olyan irodaépületek is pötytyözték tovább. A Vörös Hadsereg dicsőséges kivonulása után pedig elindult a dózer, bár az egykori, szeszélyes összevisszaság nyomai még itt-ott fellelhetők.

Építészeti szempontból viszont ez szűz terület: már a kétezres években, nagyjából egy időben épült itt fel Bán Ferenc majdnem ezerfős kollégiuma, aztán a Társadalomtudományi és Egészségtudományi Oktatási Központ és Könyvtár. Hely még mindig maradt rengeteg, mert az informatikai tömb a centrumhoz közelebb eső végébe került, irigylésre méltóan körüljárható és egyedülálló épület a most még kopasz campuson. Az épületfotósoknak itt nem kell semilyen földhöz ragadt valóságból kimetszeni – úgy érvényesülhet, ahogy van.

Kovács Péter, illetve Lengyel István éltek is a térrel és a lehetőséggel: igazi attraktív tömböt terveztek. A kiírás szerint ugyan két, egymástól elkülönülő kar került volna itt egymás mellé, de a válság miatt maradt az egyik – a változtatásokból, húzásokból, költségcsökkentésekből semmi sem látszik.

Négy oldal, négy különböző homlokzat. A falak itt is fehérek, óriási üvegfelületekkel és egy olyan – nagyjából kelet-nyugati – bemetesszel, amely ezt a két oldalát szinte teljesen átláthatóvá teszi.

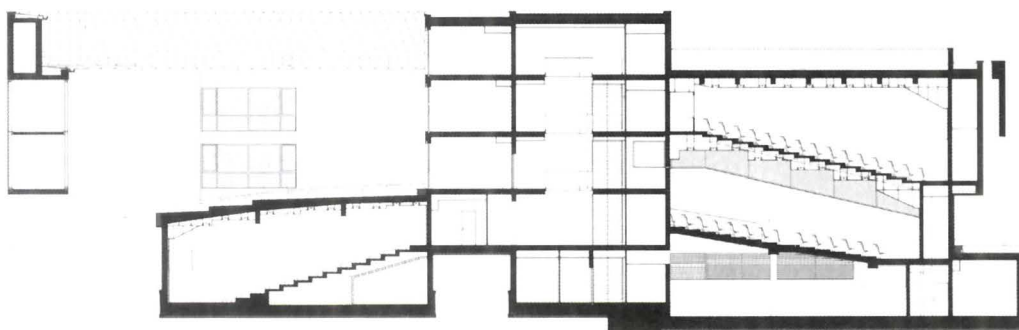
Átlátható, azaz a befelé néző szemináriumi helyiségek szinte teljes fala üveg, összekacsintanak a lépcsőház szintén üvegből készült hasábjával. (Fényképezés közben át is integgettek a hallgatók...) Az új tömb tehát két oldalt megnyílik, a körbejárás közben pedig

újabb rejtett szépségeit mutatja meg. Itt is oszlopsor hangsúlyozza például a főbejáratot, de nemcsak szögletes alaprajzuk és tömör, bálnafogas elosztásuk különbözik az In Vitro karcsú látszóbeton oszlopaitól, hanem a plasztikájuk is. A következő oldalon pázsitos rámpa nyúlik be az üvegfalak közé, és a nagy H-ból lassan előtűnik valami különös, spirális lendület is.

Az épület magját a belső gyalogos tengelyre telepített aula adja. Keletről a tanszéki szárnyak, nyugatról pedig oktatótermek fűződnek az aulatérhez, amelyek a végeiken virtuálisan vagy nagyon is konkrétan gerenda- és hídelemekkel kapcsolódnak össze. A kimentések logikáját követve kerültek helyükre az előadók is. A nagy például félig a föld alá csúszik – létezéséről egy lépcsős ablak tudósít a nagy belső, szemináriumi üvegfallal szemben: így a keleti belső udvar levegősebb, míg a nyugati oldalon az előadótermek egymás fölé kerültek.

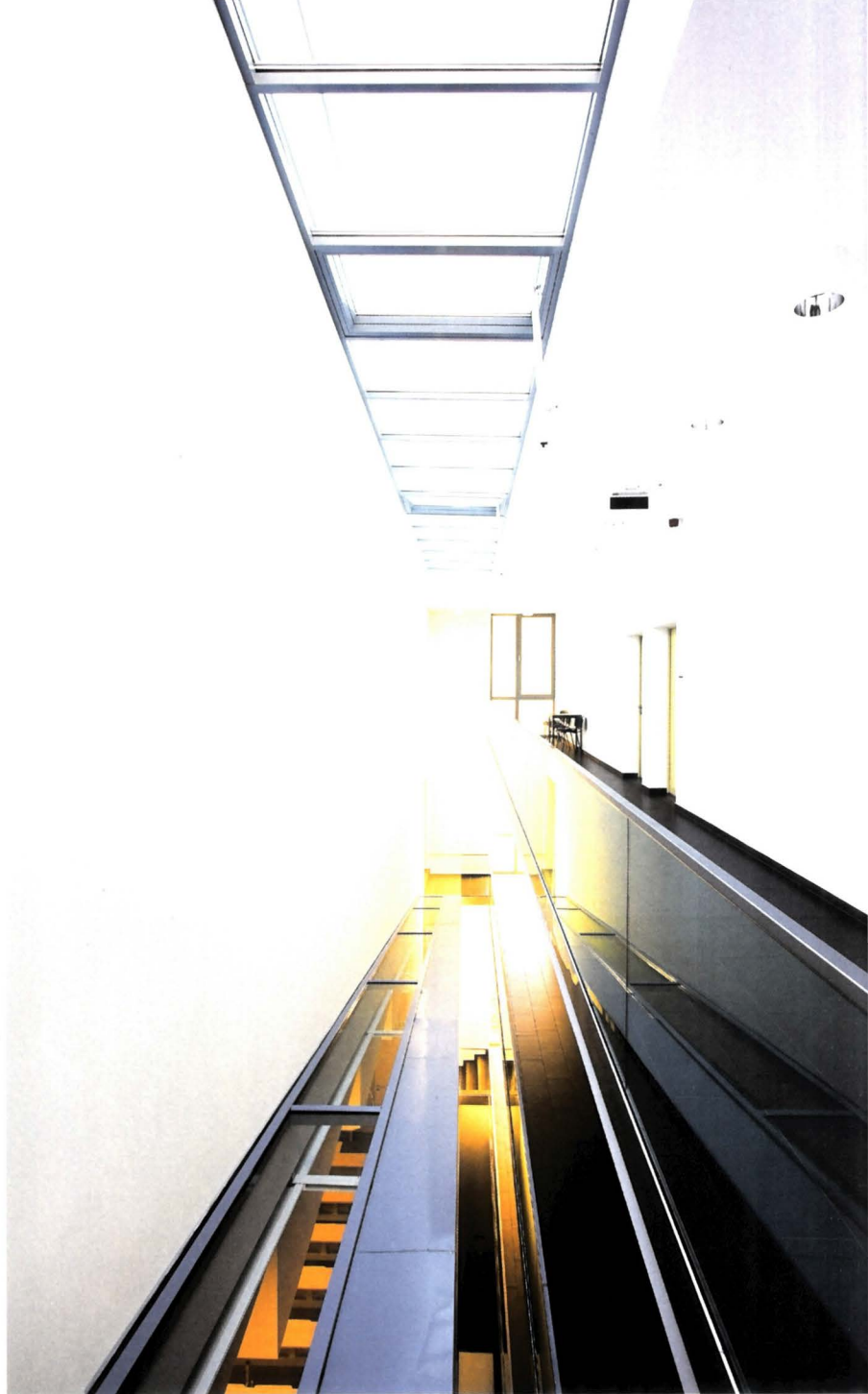
Zárt tömegszerkesztés, a meglévő és kimentezett tömegek kontrasztja meglehetősen hatásos – az épület belülről, a közösségi térré kitágított lépcsőházi térből még nyitottabbnak látszik.

Az át- és kiláthatóság pedig még több fényt jelent. A fény minden oldalról máshogy járja át az épületet, hol a belső tükröződéseit, hol a kint hirtelen megnyíló távolságokat és perspektívákat erősíti fel. A kiselőadók térbeli eltolása pedig nem csak egyszerű formai játék – a fény felülről, a belső tér felől is bevilágíthatja a termeket.

A nagy bemetszésben folyosók és üvegfalú szemináriumi helyiségek néznek egymásra, ferde ablakhasábot kapott a süllyesztett nagyelőadó is

Felülvilágító és folyosórész az előadó felett

NÉGY OLDAL, NÉGY KÜLÖNBÖZŐ HOMLOKZAT.
A FALAK ITT IS FEHÉREK ÓRIÁSI ÜVEGFELÜLETEKKEL ÉS EGY
OLYAN – NAGYJÁBÓL KELETNYUGATI – BEMETSZÉSSSEL, AMI
EZT A KÉT OLDALÁT SZINTE TELJESEN ÁTLÁTHATÓVÁ TESZI.

Vezető tervező:

Kovács Péter DLA, Lengyel István

Építész munkatársak:

**Barabás Lajos, Bartha Tibor,
Ferenczi Ottó, Kazamér György,
Kecskés István, Molnár Éva,
Tóth Attila**

Kivitelezés:

2010-2011

Bruttó szintterület:

4448 m²

